Когато Теодоръ Грегет го извика пак.
— Впрочем, влез, ако искаш.
Влезе и седна.
— Сега като си близко, кажи ми
писмо взе на ~~[illegible]~~ стъпите трябва да
го е донесъл някой, знаете ли нещо?
— Аз самия получих това писмо, г-н барон,
— А! ?... Кой би го донесе?
— Едно момче от селото, синът на
земеделеца Андрей, като ми каза, че
му го дал ерик непознат господин.
— Ерик непознат господин? Какъв е бил?
— Кой?
— Кой!... Господинът. Какъв е бил изглеждал?
— Господин барон нека ме извини, но аз
никакъв не помислих да попитам това момче...
— Добре, добре... стига вече.
— Впрочем аз — частен детектив — мога да отиде
да потвърдим синът на Андреа и